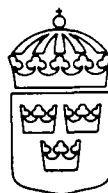

Regeringens proposition 1994/95:99

Förändringar i arbetslöshetsersättningen

Prop.
1994/95:99

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 27 oktober 1994

Ingvar Carlsson

Anders Sundström
(Arbetsmarknadsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås ändringar bl.a. i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd. Ändringarna syftar huvudsakligen till att upphäva de försäkringar av dessa lagar som genomfördes den 1 juli 1994.

Två förändringar föreslås dock i förhållande till vad som gällde innan den 1 juli 1994.

En förtydligande regel införs i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring. Vid beräkningen av dagpenningen skall som medlems normalarbetstid räknas den genomsnittliga tid som han eller hon varit anställd för att arbeta per vecka under de senaste åtta månaderna.

För deltidsarbetslösa införs i samma lag en regel som förhindrar att s.k. "utfyllnadsersättning" betalas ut under obegränsad tid. Om en försäkrad under en ersättningsperiod kvalificerar sig för ytterligare ersättning genom en inte tidsbegränsad deltidsanställning skall deltidsanställningen utgöra utgångspunkten för normalarbetstidens beräkning vid utbetalande av ersättning för nästa period.

Förutom dessa två förändringar föreslås att lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skall upphöra att gälla vid utgången av år 1994. Konsekvensändringar görs med anledning av detta i ett flertal andra lagar.

1	Förslag till riksdagsbeslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring	5
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd	22
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1331) om arbetslivsutveckling	42
2.4	Förslag till lag om upphävande av lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.	43
2.5	Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)	44
2.6	Förslag till lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt	45
2.7	Förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)	46
2.8	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter	51
2.9	Förslag till lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)	53
2.10	Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)	56
2.11	Förslag till lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning	58
3	Ärendet och dess beredning	59
4	En återgång till vad som gällde innan den 1 juli 1994	59
5	Förändringar i förhållande till vad som gällde innan den 1 juli 1994	63
6	Övergångsregler	64
6.1	Kontant arbetsmarknadsstöd	64
6.2	Arbetslöshetsförsäkringen	65
7	Kostnader m.m.	65
8	Kommentar till lagförslagen	68
8.1	Förslag till lag om ändring av lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring	68

8.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd	69	Prop. 1994/95:99
8.3	Övriga lagförslag	69	

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 oktober 1994	70

Regeringen föreslår att riksdagen

antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring
2. lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd
3. lag om ändring i lagen (1992:1331) om arbetslivsutveckling
4. lag om upphävande av lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet
5. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)
6. lag om ändring i lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt
7. lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)
8. lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och

kontrolluppgifter

9. lag om ändring i taxeringslagen (1990:324)
10. lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)
11. lag om ändring i lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring¹

dels att 9, 10 a, 14 a, 20 a, 31 a, 31 b skall upphöra att gälla
dels att rubrikerna närmast före 7, 8 och 14 §§ skall utgå
dels att 3, 6–8, 10–15, 17, 20, 21, 22–25, 31, 32, 34 och 57 §§ och rubrikerna närmast före 6 och 13 §§ skall ha följande lydelse
dels att det i lagen närmast före 11 § införs en ny rubrik av följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §²

Ersättning vid arbetslöshet lämnas i form av ett per dag beräknat belopp (dagpenning).

Har regeringen träffat överenskommelse med någon annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning än som föreskrivs i denna lag, skall arbetslöshetskassa tillämpa dessa villkor.

¹ Lagen omtryckt 1991:1334.

Senaste lydelse av

9 § 1994:930

10 a § 1994:930

14 a § 1994:930

20 a § 1994:930

31 a § 1994:930

31 b § 1994:930.

² Senaste lydelse 1994:930.

Ersättning lämnas endast till den som i Sverige uppfyller ersättningsvillkoren enligt denna lag, om inte annat följer av

1. lagen (1992:1776) om samordning av systemen för social trygghet när personer flyttar inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), eller
2. överenskommelse som regeringen har träffat med någon annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning.

Dagar med ersättning

Medlems- och arbetsvillkor

6 §³

Under en kalendervecka får summan av antalet ersatta och arbetade dagar samt karenss- och avstängningsdagar uppgå till högst 5.

Rätt till ersättning vid arbetslöshet föreligger, för försäkrad som efter senaste inträdet i arbetslöshetskassan,

1. varit medlem i kassan under minst tolv månader, om han haft sin huvudsakliga försörjning genom avlönat arbete för annans räkning, eller under minst 24 månader, om han haft sin huvudsakliga försörjning som självständig företagare (medlemsvillkor),

2. under en ramtid av tolv månader omedelbart före arbetslöshetens inträde utfört förvärvsarbete i minst 75 dagar fördelade på minst fyra månader (arbetsvillkor). Endast dag då förvärvsarbete har utförts i minst tre timmar får härvid räknas in.

Ersättning får inte lämnas för lördag eller söndag, om inte regeringen eller den myndighet som

Föreligger särskilda skäl får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medge att

³ Senaste lydelse 1994:930.

regeringen bestämmer medger undantag.

medlemsvillkoret bestäms till tolv månader för försäkrad, som haft sin huvudsakliga försörjning som självständig företagare.

Ersättning får inte lämnas för tid under vilken den försäkrade får föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Tid då förvärvsarbete har utförts får icke räknas mer än en gång för uppfyllande av arbetsvillkoret.

Karenstid

7 §⁴

Ersättning får inte lämnas förrän den försäkrade under en sammanhängande tid av 12 månader varit arbetslös 5 dagar (karensvillkor). I karenstiden räknas in endast de dagar för vilka ersättning skulle ha lämnats, om karenstiden hade gått till ända.

Med tid under vilken en försäkrad enligt 6 § skall ha utfört förvärvsarbete jämställs tid då den försäkrade

1. deltagit i och, om inte särskilda skäl hindrat det, fullföljt arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag utgått,
2. fullgjort värnplikt eller åtnjutit föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, i båda fallen dock tillsammans högst två månader,
3. haft semester, eller
4. eljest varit ledig av annan anledning än sjukdom, värnplikts-tjänstgöring eller barns födelse med helt eller delvis bibehållen lön.

Om tid under vilken dagpenning har lämnats enligt denna lag eller enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall räknas in i en ersättningsperiod enligt 14 § andra stycket, skall karensvillkoret anses vara uppfyllt.

För den som regelbundet utför deltidsarbete under tid då hon eller han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen

⁴Senaste lydelse 1994:930.

eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om karenstid utöver vad som följer av första stycket.

Bestämmelserna om karenstid skall inte tillämpas på den som är anvisad verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Avgifts- och arbetsvillkor

8 §⁵

Ersättning lämnas till den som uppfyller avgiftsvillkoret enligt 9 § och det allmänna arbetsvillkoret enligt 10 § eller, om detta villkor inte uppfylls, det särskilda arbetsvillkoret enligt 10 a § med de begränsningar som följer av 11 §.

Vid bestämmande av ramtid enligt 6 § räknas inte tid då försäkrad varit hindrad att arbeta på grund av

1. styrkt sjukdom,
2. heltidsutbildning som den försäkrade har avslutat efter fyllda 25 år eller som har föregåtts av sammanhängande förvärvsarbete på heltid i minst fem månader,
3. tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,
4. frihetsberövande på kriminalvårdens område,
5. vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt två år,
6. beslut enligt smittskyddslagen (1988:1472) eller livsmedelslagen (1971:511) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda lag.

Detsamma gäller tid då försäkrad har åtnjutit föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller varit hindrad att arbeta på grund av

⁵Senaste lydelse 1994:930.

1. värnpliktstjänstgöring
2. arbetsmarknadsutbildning,
3. yrkesinriktad rehabilitering, i den mån sådan tid inte enligt 7 § jämfställs med tid under vilken förvärvsarbete har utförts.

En försäkrad som har påbörjat en ersättningsperiod enligt denna lag eller lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd, skall anses ha uppfyllt avgiftsvillkoret och något av arbetsvillkoren när hon eller han begär ersättning under samma ersättningsperiod.

10 §⁶

Det allmänna arbetsvillkoret innebär att en försäkrad under en ramtid av 12 månader omedelbart före arbetslöshetens inträde skall ha utfört antingen förvärvsarbete

1. i minst 5 månader, varvid hänsyn tas endast till månad då förvärvsarbete har utförts i minst 75 timmar eller, om den försäkrade inte uppfyller detta villkor,

2. i minst 10 månader, varvid hänsyn tas endast till månad då förvärvsarbete har utförts i minst 65 timmar.

Med tid då förvärvsarbete har utförts likställs

1. uppsägningstid, även om arbetstagaren inte behöver stå till arbetsgivarens förfogande,

2. semester, och

3. annan tid då den arbetslöse av något annat skäl än sjukdom, värnpliktstjänstgöring eller barns födelse har varit ledig med hel eller delvis bibehållen lön.

Försäkrad som omedelbart före inträdet i en arbetslöshetskassa har varit medlem i annan sådan kassa får för uppfyllande av medlems- och arbetsvillkoret tillgodoräkna sig tid i den kassan.

⁶Senaste lydelse 1994:930.

Ersättningens form m.m.

11 §⁷

Till en försäkrad som uppfyller det särskilda arbetsvillkoret men inte det allmänna arbetsvillkoret får ersättning lämnas endast om han eller hon

1. tidigare har fått ersättning enligt denna lag eller dagpenning enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd, och

2. under den närmast föregående ersättningsperioden har fått dagpenning till vilken hon eller han har kvalificerat sig genom att uppfylla det allmänna arbetsvillkoret enligt denna lag eller enligt lagen om kontant arbetsmarknadsstöd.

Ersättning lämnas i form av ett per dag beräknat belopp (dagpenning).

Under en kalendervecka får summan av antalet ersatta och arbetade dagar samt karens- och avstängningsdagar uppgå till högst fem.

12 §⁸

Tid som har tillgodoräknats för att uppfylla ett arbetsvillkor för ersättning enligt denna lag eller för dagpenning enligt lagen (1973:371)

Dagpenning får, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medger undan-

⁷Senaste lydelse 1994:930.

⁸Senaste lydelse 1994:930.

om kontant arbetsmarknadsstöd får inte tillgodoräknas för att uppfylla ett nytt arbetsvillkor. Tid som har tillgodoräknats för att uppfylla ett arbetsvillkor för grundbelopp enligt den lagen får däremot tillgodoräknas också för att uppfylla ett arbetsvillkor för ersättning enligt denna lag.

tag, ej utges för lördag eller söndag.

Dagpenning får ej utges för tid under vilken försäkrad uppbär föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Överhoppningsbar tid

Karenstid och ersättningstidens längd

13 §⁹

När ramtid enligt 9–10 a §§ skall bestämmas räknas inte (överhoppas) tid då den försäkrade har varit hindrad att arbeta på grund av

1. heltidsutbildning som den försäkrade har avslutat efter fyllda 25 år eller som föregåtts av sammanhängande förvärvsarbete på heltid i minst 5 månader,

2. tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,

3. frihetsberövande på kriminalvårdens område,

4. vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt 2 år, eller

5. beslut enligt smittskyddslagen (1988:1472) eller livsmedelslagen (1971:511) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av livsmedelslagen.

Dagpenning får inte lämnas förrän den försäkrade under en sammanhängande tid av tolv månader varit arbetslös fem dagar (karensvillkor). I karenstiden räknas in endast de dagar för vilka dagpenning skulle ha lämnats, om karenstiden gått till ända.

⁹Senaste lydelse 1994:930.

När ramtid skall bestämmas enligt 10 eller 10 a § räknas inte heller tid då den försäkrade har varit hindrad att arbeta på grund av styrkt sjukdom. Vad som nu sagts gäller också när ramtid skall bestämmas enligt 9 §, om sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring inte har lämnats för sjukfallet.

Detsamma gäller tid då den försäkrade har varit hindrad att uppfylla något arbetsvillkor av ett skäl som sägs i 10 a § 1-4.

Vad som sägs i tredje stycket gäller inte om den försäkrade enligt 10 a § får tillgodoräkna sig tiden för att uppfylla det särskilda arbetsvillkoret.

Bestämmelserna om karenstid i denna paragraf skall inte tillämpas på den som är anvisad verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Ersättningsperioden

14 §¹⁰

Ersättning lämnas under längst 300 dagar (ersättningsperioden), om inte annat följer av 14 a § 2 eller 24 §. Har den försäkrade kvalificerat sig för ersättning genom att uppfylla det allmänna arbetsvillkoret enligt 10 § och fyller hon eller han 55 år innan ersättningsperioden har gått till ända, är perioden i stället 450 dagar. Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer efter ansökan förlänga ersättningsperioden enligt detta stycke, dock längst till utgången av år 1996.

Ersättning utgår under längst 300 dagar (ersättningsperiod). Har försäkrad uppnått 55 års ålder innan ersättningsperioden gått till ända, är perioden i stället 450 dagar.

¹⁰Senaste lydelse 1994:930.

I ersättningsperioden räknas in ersättningstid i en annan arbetslöshetskassa eller ersättning med dagpenning enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Ersättningsrätten upphör vid utgången av månaden före den under vilken den försäkrade fyller 65 år.

I ersättningsperioden inräknas inte dagar, under vilka den försäkrade har anvisats verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

I ersättningsperioden enligt första stycket inräknas i fall som avses i 10 § ersättningstid i den andra arbetslöshetskassan.

Ersättningsrätten upphör vid utgången av månaden före den under vilken den försäkrade fyller 65 år.

15 §¹¹

Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden har gått till ända, har den försäkrade rätt till ersättning under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om hon eller han då inte uppfyller avgiftsvillkoret, karensvillkoret eller ett arbetsvillkor. Vad som nu har sagts gäller dock inte om en sammanhängande tid av 12 månader, i vilken inte räknas in tid som avses i 13 §, har förflutit sedan hon eller han senast fick ersättning.

Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden gått till ända, har den försäkrade rätt till ersättning under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om han då inte uppfyller arbets- och karensvillkoren. Vad som nu har sagts gäller dock inte om en sammanhängande tid av 12 månader, i vilken inte räknas in tid som avses i 8 §, har förflutit sedan hon eller han senast fick ersättning.

¹¹Senaste lydelse 1994:930.

Har ersättningsperioden gått till ända men har den försäkrade under perioden på nytt uppfyllt *avgiftsvillkoret och något av arbetsvillkoret* lämnas, *med de begränsningar som enligt 11 § gäller när det är fråga om det särskilda arbetsvillkoret*, ersättning under ytterligare en ersättningsperiod. Då skall dock karensvillkoret på nytt uppfyllas. Den nya ersättningsperioden räknas från inträdet av den arbetslöshet då den försäkrade uppfyllde det arbetsvillkor som ligger till grund för den nya perioden.

Har ersättningsperioden gått till ända men har den försäkrade under perioden på nytt uppfyllt *arbetsvillkoret*, lämnas ersättning under ytterligare en ersättningsperiod. Då skall dock karensvillkoret på nytt uppfyllas. Den nya ersättningsperioden räknas från inträdet av den arbetslöshet då den försäkrade uppfyllde det arbetsvillkor som ligger till grund för den nya perioden.

17 §¹²

Dagpenning lämnas högst med det belopp som *bestäms enligt 17 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd och lägst med ett belopp som motsvarar grundbeloppet enligt den lagen, om inte annat följer av bestämmelserna om pensionsavdrag.*

Dagpenning lämnas högst med det belopp som *regeringen fastställer.*

Dagpenning lämnas lägst med det belopp som bestäms enligt 18 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd. Detta gäller dock inte vid nedsättning av dagpenning enligt bestämmelserna i 21 § förevarande lag.

20 §¹³

Dagpenningen *utgör* 80 procent av den försäkrades dagsförtjänst. Dagpenningen till en försäkrad som har tillerkänts ålderspension i form av folkpension, allmän till-

Dagpenning *lämnas* med 80 procent av den försäkrades dagsförtjänst, *om inte annat följer av 17 § första stycket och andra stycket första meningen.* Dagpenning till

¹²Senaste lydelse 1994:930.

¹³Senaste lydelse 1994:930.

läggspension eller annan pension som betalas på grund av förvärvsarbete utgör 65 procent av den försäkrades dagsförtjänst.

Med dagsförtjänst avses 1/5 av den veckoinkomst eller, i fråga om en försäkrad med månadslön, 1/22 av den månadsinkomst som den försäkrade före arbetslöshetens inträde vanligen fick under arbetstid som var normal för henne eller honom

1. i förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret enligt 10 § är uppfyllt eller, om det finns särskilda skäl för det,

2. i allt det förvärvsarbete som har utförts under hela ramtiden.

För en försäkrad som har kvalificerat sig för rätt till ersättning på grund av det särskilda arbetsvillkoret och därvid har uppfyllt villkoret huvudsakligen genom beredskapsarbete, arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag har lämnats eller genom deltagande i arbetslivsutveckling enligt lagen (1992: 1331) om arbetslivsutveckling skall, utan hinder av bestämmelserna i första och andra styckena, dagpenningen bestämmas till belopp som motsvarar inkomsten i beredskapsarbetet respektive utbildningsbidraget, om inte annat följer av fjärde stycket.

en försäkrad som har tillerkänts ålderspension i form av folkpension, allmän tilläggspension eller annan pension som lämnas på grund av förvärvsarbete, lämnas med 65 procent av den försäkrades dagsförtjänst, med den begränsning som följer av 17 § första stycket.

Med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om försäkrad med månadslön, en tjugotvåndel av den månadsinkomst, som den försäkrade före arbetslöshetens inträde vanligen åtnjöt under arbetstid som var normal för den försäkrade. Som normal arbetstid för den försäkrade skall gälla den genomsnittliga arbetstiden under de senaste 8 månaderna av ramtiden enligt 6 §. Om en försäkrad under en ersättningsperiod kvalificerat sig för ytterligare ersättning genom en inte tidsbegränsad deltidanställning skall dock deltidanställningen utgöra utgångspunkten för normalarbetstidens beräkning vid utbetalande av ersättning för nästa period.

Saknas underlag för beräkning av dagsförtjänsten enligt andra stycket, skall som medlemmens dagsförtjänst räknas den i orten vanliga arbetsförtjänsten per arbetsdag för arbetstagare inom samma yrke och med samma arbetsförmåga som medlemmen.

Har den försäkrade varit berättigad till särskilt studielån enligt lagen (1993:719) om särskilt studielån för den som genomgår arbetsmarknadsutbildning, skall dagpenningen dock bestämmas till ett belopp som motsvarar det högre utbildningsbidrag som den försäkrade skulle ha fått om hon eller han inte hade varit berättigad till lån enligt den lagen.

Dagpenningen enligt tredje stycket får inte bestämmas till ett högre belopp än det som motsvarar dagpenningen i den närmast föregående ersättningsperioden.

Omprövning av den fastställda dagsförtjänsten under en pågående ersättningsperiod skall göras till den försäkrades förmån när hon eller han under ett sammanhängande uppehåll i ersättningsperioden har uppfyllt det allmänna arbetsvillkoret enligt 10 §.

Utan hinder av bestämmelserna i första-tredje styckena får dagpenning till försäkrad som uppfyllt arbetsvillkoret huvudsakligen genom arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag har utgått bestämmas till belopp som motsvarar utbildningsbidraget.

Åtnjuter medlem med anledning av arbetslöshet fortlöpande ersättning från annan än arbetslöshetskassa, får dagpenning utges högst med belopp som motsvarar skillnaden mellan det högsta belopp som får lämnas enligt första-fjärde styckena och ersättningen.

21 §¹⁴

Dagpenning som har fastställts enligt 20 § första stycket andra meningen skall sättas ned med 1/260 av årspensionen. Ersättning som understiger 10 kronor per dag betalas inte ut. Brutet krontal jämnas ut till närmaste högre krontal.

Dagpenning som har fastställts enligt 20 § första stycket andra meningen skall sättas ned med 1/260 av årspensionen. Ersättning som understiger 10 kronor per dag betalas inte ut.

¹⁴Senaste lydelse 1994:930.

Försäkrad som söker deltidsarbete har rätt till ersättning endast om arbetsutbudet är minst 3 timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan. Ersättning till den som söker deltidsarbete eller i annat fall är arbetslös under en del av en vecka lämnas med det antal dagpenningbelopp per vecka som svarar mot den arbetslöshet som skall ersättas enligt en av regeringen fastställd omräkningstabell.

Försäkrad som söker deltidsarbete har rätt till ersättning endast om arbetsutbudet är minst tre timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan. Ersättning vid deltidsarbete utgår med det antal dagpenningbelopp per vecka som svarar mot den arbetslöshet som skall ersättas enligt en av regeringen fastställd omräkningstabell.

Vid beräkning av arbetslöshet enligt första stycket tas inte hänsyn till bisyssla som den försäkrade före arbetslöshetens inträde varaktigt har utfört vid sidan av heltidsarbete, om bisysslan inte utvidgas under arbetslösheten och inte hindrar henne eller honom från att anta erbjudet lämpligt arbete.

Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får utfärda föreskrifter för beräkning av ersättning vid deltidsarbete för det fall att arbetstiden inte är bestämd i visst antal timmar per dag eller vecka.

23 §¹⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får utfärda föreskrifter för beräkning av ersättning vid deltidsarbete för det fall att arbetstiden inte är bestämd i ett visst antal timmar per dag eller vecka.

Är någon arbetslös under del av vecka i annat fall än som avses i 22 §, utgår ersättning med det antal dagpenningbelopp per vecka som svarar mot den arbetslöshet som skall ersättas enligt tabell som avses i 22 § första stycket.

Vid beräkning av arbetslöshet enligt första stycket toges icke hänsyn till bisyssla som försäkrad före arbetslöshetens inträde varaktigt utfört vid sidan av heltidsarbete, om bisysslan ej utvidgas

¹⁵Senaste lydelse 1994:930.

¹⁶Senaste lydelse 1994:930.

24 §¹⁷

För en försäkrad som regelbundet utför deltidsarbete under veckor då hon eller han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om begränsningar i ersättningsrätten utöver vad som följer av denna lag.

För en försäkrad som regelbundet utför deltidsarbete under veckor då han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreskriva om begränsningar i ersättningsrätten *och om karenstid* utöver vad som följer av denna lag.

25 §¹⁸

Överstiger försäkrads arbetsutbud per vecka den veckotid, under vilken *hon eller* han normalt har utfört arbete närmast före arbetslösheten, *räknas* inte överskjutande tid *med när ersättningen fastställs*. Arbetslöshetskassan får dock medge undantag, om den försäkrade har särskilda skäl för att utvidga arbetsutbudet.

Överstiger försäkrads arbetsutbud per vecka den veckotid, under vilken han normalt utfört arbete närmast före arbetslösheten, *medräknas ej* överskjutande tid *vid fastställande av ersättning*. Arbetslöshetskassan får dock medge undantag, om den försäkrade har särskilda skäl för att utvidga arbetsutbudet.

Den som närmast före arbetslösheten haft anställning med arbetstid, som någon arbetsdag eller flera regelmässigt varit kortare än tre timmar, skall ha rätt att medräkna även sådan tid vid fastställande av ersättning enligt omräkningstabell.

¹⁷Senaste lydelse 1994:930.

¹⁸Senaste lydelse 1994:930.

Bestämmelserna i 29 § 1–3 om arbete får, om det är skäligt, tillämpas i fråga om *arbetsmarknads-politiska åtgärder som får tillgodoräknas för att uppfylla det särskilda arbetsvillkoret enligt 10 a §*. Bestämmelserna i 30 § skall då gälla.

Bestämmelserna i 29 § 1–3 om arbete får, om det är skäligt, tillämpas i fråga om *arbetsmarknads-utbildning och yrkesinriktad rehabilitering*. Bestämmelserna i 30 § skall därvid gälla i *tillämpliga delar*.

32 §²⁰

En ansökan om ersättning skall göras hos arbetslöshetskassan på blankett enligt fastställt formulär.

Ansökan om ersättning göres skriftligen hos arbetslöshetskassan. Vid ansökningen skall fogas intyg av arbetsgivare om den försäkrades arbetsförhållanden samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av den försäkrades ersättningsrätt. Kan sådant intyg endast med stora svårigheter införskaffas, får arbetsförhållandena och övriga uppgifter styrkas på annat sätt.

Den försäkrade skall lämna uppgift om den tidpunkt då hon eller han senast fick ersättning från en arbetslöshetskassa eller ersättning enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

Intyg och övriga uppgifter skall förvaras bland kassans handlingar.

¹⁹Senaste lydelse 1994:930.

²⁰Senaste lydelse 1994:930.

Till ansökan skall fogas ett intyg av arbetsgivaren om den försäkrades arbetsförhållanden samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av hennes eller hans rätt till ersättning. Om ett sådant intyg endast med stora svårigheter kan skaffas, får arbetsförhållandena och övriga uppgifter styrkas på något annat sätt. En arbetsgivare skall på begäran utfärda intyg som nu har sagts enligt fastställt formulär.

Arbetsgivare skall på begäran utfärda intyg som avses i första stycket enligt formulär som fastställts av Arbetsmarknadsstyrelsen.

Den försäkrade skall på heder och samvete intyga att uppgifter som avses i andra stycket är riktiga.

Ansökningar, intyg och övriga uppgifter skall förvaras bland kassans handlingar.

34 §²¹

Finner arbetslöshetskassa att försäkrad medlem, som medvetet eller grov vårdslöshet lämnat oriktig eller vilseledande uppgift angående förhållande av betydelse för bedömning av hans rätt till ersättning, inte bör uteslutas ur kassan enligt 48 § denna lag, kan kassan i stället fränkänna honom rätt till ersättning för en tid av högst ett år.

Förekommer sannolika skäl att försäkrad gjort sig skyldig till förfarande som avses i första stycket, kan ersättning som tillkommer honom innehållas i avvaktan på utredning i ärendet.

Beslut enligt första eller andra stycket skall av kassan ofördröjligen anmälas till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Beslut enligt 34 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd om indragning av ersättning gäller som beslut om fränkännande av ersättning under motsvarande tid.

²¹Senaste lydelse 1994:930.

En arbetslöshetskassa skall för varje medlem som fanns i kassan vid utgången av det senast förflutna verksamhetsåret till staten betala ett belopp som motsvarar tre procent av den gällande högsta dagpenningen för finansieringen av ett för kassorna gemensamt utjämningsbidrag (utjämningsavgift).

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om utjämningsbidrag.

En arbetslöshetskassa skall för varje medlem som fanns i kassan vid utgången av det senast förflutna verksamhetsåret till staten betala

1. för finansiering av statens kostnad för utbetalade arbetslöshetsersättningar ett belopp som motsvarar 70 procent av den under det löpande verksamhetsåret genomsnittligt utbetalade dagpenningen i kassan (finansieringsavgift), och

2. för finansieringen av ett för kassorna gemensamt utjämningsbidrag ett belopp som motsvarar tre procent av den gällande högsta dagpenningen (utjämningsavgift).

Regeringen meddelar närmare föreskrifter om tid och sätt för betalningarna samt om utjämningsbidrag.

1. Denna lag träder i kraft, i fråga om 20 § andra stycket sista meningen den 1 juli 1995 och i övrigt den 1 januari 1995.

2. Försäkrad som påbörjat en ersättningsperiod före ikraftträdandet får uppbära ersättning under återstående dagar av ersättningsperioden även om medlems- och arbetsvillkoret enligt de från den 1 januari 1995 gällande bestämmelserna inte uppfyllts.

3. I ersättningsperiod som avses i punkten 2 räknas in ersättning med dagpenning enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd.

²²Senaste lydelse 1993:1447.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd¹

dels att 3, 10, 10 a, 14 a, 20, 20 a, 21, 21 a, 22, 23, 27 a-i, 31 a och 33 a-d skall upphöra att gälla

dels att rubrikerna närmast före 1, 7, 8, 14, 17, 18, 21, 22, 27 a, 27 d, 27 g och 28 §§ skall utgå

dels att 17 § skall betecknas 18 §

dels att 1, 4, 6-9, 11-14, 15, nya 18, 24, 25, 27, 28-30, 31, 32, 33, 34, 35 och 37 §§ samt rubrikerna närmast före 6 och 13 §§ skall ha följande lydelse

dels att det närmast före 4, 11, nya 18 och 25 §§ skall införas rubriker av följande lydelse

dels att det i lagen skall införas 5 nya paragrafer, 26, 30 a, 30 b, 38 och 39 §§ av följande lydelse, samt

dels att rubrikerna närmast före 29, 32 respektive 33 §§ skall sättas närmast före 26, 30 och 30 a §§

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Allmänna villkor

1 §

Kontant arbetsmarknadsstöd vid arbetslöshet lämnas enligt vad som följer av denna lag med ett per dag beräknat belopp i form av dagpenning eller med ett grundbelopp. Den som är försäkrad enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring har inte rätt till stöd i andra fall än som sägs i andra stycket.

Kontant arbetsmarknadsstöd utges enligt denna lag vid arbetslöshet till

1. den som icke är försäkrad enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring,

2. försäkrad enligt nämnda lag som efter inträdet i erkänd arbetslöshetskassa ännu ej uppfyllt medlemsvillkoret enligt lagen,

3. försäkrad enligt nämnda lag som ej har rätt till ersättning enligt lagen på grund av att ersättningsperiod gått till ända sedan han uppnått 60 års ålder.

¹Lagen omtryckt 1994:929.

Kontant arbetsmarknadsstöd i form av ett grundbelopp lämnas även till en försäkrad enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring som inte har rätt till ersättning från en arbetslöshetskassa på grund av att

1. avgiftsvillkoret enligt 9 § lagen inte är uppfyllt, eller

2. en ersättningsperiod har gått till ända sedan hon eller han har fyllt 60 år utan att något nytt arbetsvillkor som kvalificerar för en ny ersättningsperiod har uppfyllts.

Rätten till kontant arbetsmarknadsstöd upphör vid utgången av månaden före den under vilken den arbetslöse fyller 65 år. Rätten till stöd i form av ett grundbelopp upphör dock redan när den arbetslöse före den tidpunkten börjar uppbära hel ålderspension, hel förtidspension eller helt sjukbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

4 §

Allmänna villkor för rätt till kontant arbetsmarknadsstöd

Kontant arbetsmarknadsstöd tillkommer den som

1. är arbetsför och i övrigt oförhindrad att åta sig arbete för en arbetsgivares räkning minst 3 timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan,

2. är beredd att anta erbjudet lämpligt arbete under tid för vilken hon eller han inte har anmält hinder som kan godtas,

Kontant arbetsmarknadsstöd tillkommer den som

1. har fyllt 20 år,

2. är arbetsför och i övrigt oförhindrad att åta sig arbete för en arbetsgivares räkning minst 3 timmar varje arbetsdag och i genomsnitt minst 17 timmar i veckan,

3. är beredd att anta erbjudet lämpligt arbete under tid för vilken han inte anmält hinder som kan godtas,

3. är anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen i den ordning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, och

4. inte kan få lämpligt arbete.

4. är anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen i den ordning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, och

5. inte kan få lämpligt arbete.

Stöd i form av ett grundbelopp lämnas endast till den som har fyllt 20 år.

Ersättning enligt denna lag lämnas inte till den som deltar i utbildning om det inte finns särskilda skäl. Närmare föreskrifter om tillämpningen av denna bestämmelse meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Som företagare enligt denna lag anses den som äger eller är delägare – direkt eller indirekt – i näringsverksamhet som hon eller han är personligt verksam i och som hon eller han har ett väsentligt inflytande över.

En företagare skall anses vara arbetslös, när hennes eller hans personliga verksamhet i rörelsen har upphört annat än tillfälligt.

Om det finns särskilda skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva att en företagare skall anses vara arbetslös även i andra fall än som sägs i femte stycket.

Dagar med ersättning

Arbetsvillkor m.m.

6 §

Under en kalendervecka får summan av antalet ersatta och arbetade dagar samt karensdagar och avstängningsdagar uppgå till högst 5.

Rätt till kontant arbetsmarknadsstöd föreligger, om den arbetslöse under en ramtid av tolv månader omedelbart före arbetslöshetens inträde utfört förvärvsarbete i minst fem månader (arbetsvillkor). Härvid tages hänsyn endast till månad då förvärvsarbete utförts under minst 75 timmar.

Kontant arbetsmarknadsstöd får inte lämnas för lördag eller söndag, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medger undantag.

Tid då förvärvsarbete har utförts får icke räknas mer än en gång för uppfyllande av arbetsvillkoret.

Stöd får inte lämnas för tid under vilken sökanden får föräldrapen-

Karenstid

7 §

Kontant arbetsmarknadsstöd får inte lämnas förrän den sökande under en sammanhängande tid av 12 månader varit arbetslös 5 dagar (karensvillkor). I karenstiden räknas in endast de dagar för vilka stöd skulle ha lämnats, om karenstiden hade gått till ända.

Med tid under vilken sökanden enligt 6 § skall ha utfört förvärvsarbete jämställs tid då sökanden

1. i enskilt hem vårdat åldring eller handikappad i sådan utsträckning att sökanden varit förhindrad att stå till arbetsmarknadens förfogande,

2. deltagit i och, om inte särskilda skäl hindrat det, fullföljt arbetsmarknadsutbildning eller yrkesinriktad rehabilitering för vilken statligt utbildningsbidrag utgått,

3. fullgjort värnplikt eller åtnjutit föräldrapenningförmån enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, i båda fallen dock tillsammans högst två månader,

4. haft semester, eller

5. eljest varit ledig av annan anledning än sjukdom, värnplikts-tjänstgöring eller barns födelse med helt eller delvis bibehållen lön.

Om tid under vilken ersättning har lämnats enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring skall räknas in i en ersättningsperiod enligt 14 § andra stycket, skall karensvillkoret anses vara uppfyllt.

För den som regelbundet utför deltidsarbete under tid då hon eller han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om karenstid utöver vad som följer av första stycket.

En sökande som sägs i 1 § andra stycket 2 behöver inte uppfylla karensvillkoret. Detsamma gäller den som har rätt till ersättning enligt 27 b § eller är anvisad verksamhet för arbetslivsutveckling enligt föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Bestämmelser om dagpenning

Avgifts- och arbetsvillkor

8 §

Dagpenning lämnas till den som uppfyller avgiftsvillkoret enligt 9 § och det allmänna arbetsvillkoret enligt 10 § eller, om detta villkor inte uppfylls, det särskilda arbetsvillkoret enligt 10 a § med de begränsningar som följer av 11 §.

Vid bestämmande av ramtid enligt 6 § räknas inte tid då sökanden varit hindrad att arbeta på grund av

- 1. styrkt sjukdom,*
- 2. heltidsutbildning som den sökande har avslutat efter fyllda 25 år eller som har föregåtts av sammanhängande förvärvsarbete på heltid i minst fem månader,*
- 3. tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,*
- 4. frihetsberövande på kriminalvårdens område,*
- 5. vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt två år,*
- 6. beslut enligt smittskyddslagen (1988:1472) eller livsmedelslagen (1971:511) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av sistnämnda lag.*

En sökande som har påbörjat en ersättningsperiod enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring skall anses ha uppfyllt avgiftsvillkoret och något av arbetsvillkoren när hon eller han begär dagpenning under samma ersättningsperiod.

Detsamma gäller tid då sökanden har åtnjutit föräldrapenningförmån enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring eller varit hindrad att arbeta på grund av

1. värnpliktstjänstgöring,
2. arbetsmarknadsutbildning,
3. yrkesinriktad rehabilitering,

i den mån sådan tid inte enligt 7 § jämfställs med tid under vilken förvärvsarbete har utförts.

Den tid som inte räknas in i ramtiden får dock inte överstiga två år.

9 §

Avgiftsvillkoret innebär att den sökande under 12 kalendermånader under en ramtid av 24 månader omedelbart före arbetslöshetens inträde skall ha haft förvärvsinkomster för vilka hon eller han är skyldig att betala antingen avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet eller sjömansskatt enligt lagen (1958:295) om sjömansskatt. Skyldigheten skall bedömas efter vad som är känt vid den tidpunkt då rätten till en ersättningsperiod prövas. Hänsyn skall dock inte tas till skyldighet att betala sjömansskatt för tid före år 1994.

Den som inte har varit försäkrad enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring eller som inte tidigare har fått dagpenning enligt denna lag skall dessutom ha utfört sådant förvärvsarbete som avses i 10 § i minst 75 timmar under var och en av minst 5 av de 12 månader som beaktas enligt första stycket.

Den som i minst 90 kalenderdagar under en ramtid av tio månader i anslutning till att han avslutat utbildning på heltid som omfattar minst ett läsår och som berättigar till studiesocialt stöd stått till arbetsmarknadens förfogande som arbetssökande genom den offentliga arbetsförmedlingen eller förvärvsarbetat är berättigad till kontant arbetsmarknadsstöd utan att ha uppfyllt arbetsvillkoret. Vid bestämmande av ramtid inräknas inte tid då sökanden har varit hindrad att stå till arbetsmarknadens förfogande på grund av sjukdom, värnpliktstjänstgöring, havandeskap eller vård av eget barn eller adoptivbarn som inte har fyllt två år.

Arbetslös som avses i 1 § 3 skall vid tillämpning av första stycket anses ha fullgjort arbetsvillkoret.

11 §

Till en sökande som uppfyller det särskilda arbetsvillkoret men inte det allmänna arbetsvillkoret får dagpenning lämnas endast om hon eller han

1. tidigare har fått ersättning med dagpenning enligt denna lag eller ersättning enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring, och

2. under den närmast föregående ersättningsperioden har fått dagpenning till vilken hon eller han har kvalificerat sig genom att uppfylla det allmänna arbetsvillkoret enligt denna lag eller enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Kontant arbetsmarknadsstöd lämnas i form av ett per dag beräknat belopp. Under en kalendervecka får summan av antalet ersatta och arbetade dagar samt karenss- och avstängningsdagar uppgå till högst fem.

12 §

Tid som har tillgodoräknats för att uppfylla ett arbetsvillkor för dagpenning enligt denna lag eller enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring får inte tillgodoräknas för att uppfylla ett nytt arbetsvillkor. Tid som har tillgodoräknats för att uppfylla ett arbetsvillkor för grundbelopp enligt denna lag får däremot tillgodoräknas också för att uppfylla ett arbetsvillkor för dagpenning.

Kontant arbetsmarknadsstöd får, om inte regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer medger undantag, ej utges för lördag eller söndag.

Stöd får ej utges för tid under vilken stödtagaren uppbär föräldrapenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

13 §

När ramtid enligt 9–10 a §§ skall bestämmas räknas inte (överhoppas) tid då sökanden har varit hindrad att arbeta på grund av

1. heltidsutbildning som den sökande har avslutat efter fyllda 25 år eller som föregåtts av sammanhängande förvärsarbete på heltid i minst fem månader,

2. tvångsvård enligt lagen (1988:870) om vård av missbrukare i vissa fall,

3. frihetsberövande på kriminalvårdens område,

4. vård av eget barn eller av adoptivbarn som inte har fyllt 2 år, eller

5. beslut enligt smittskyddslagen (1988:1472) eller livsmedelslagen (1971:511) eller föreskrifter som har meddelats med stöd av livsmedelslagen.

När ramtid skall bestämmas enligt 10 eller 10 a § räknas inte heller tid då sökanden har varit hindrad att arbeta på grund av styrkt sjukdom. Våd som nu sagts gäller också när ramtid skall bestämmas enligt 9 §, om sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring inte har lämnats för sjukfallet.

Detsamma gäller tid då sökanden har varit hindrad att uppfylla något arbetsvillkor av ett skäl som sägs i 10 a § 1–4.

Våd som sägs i tredje stycket gäller inte om sökanden enligt 10 a § får tillgodoräkna sig tiden för att uppfylla det särskilda arbetsvillkoret. Lag (1994:929)

Dagpenning får inte lämnas förrän den sökande under en sammanhängande tid av tolv månader varit arbetslös fem dagar (karensvillkor).

I karenstiden räknas in endast de dagar för vilka stöd skulle ha lämnats, om karenstiden gått till ända.

Sökande som avses i 1 § 3 behöver inte uppfylla karensvillkoret. Detsamma gäller dem som är ersättningsberättigade enligt 9 § eller är anvisade verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Ersättningsperioden

14 §

Dagpenning lämnas under längst 300 dagar (ersättningsperioden), om inte annat följer av 14 a § 2 eller 24 §. Har sökanden kvalificerat sig för ersättning genom att uppfylla det allmänna arbetsvillkoret enligt 10 § och fyller hon eller han 55 år innan ersättningsperioden har gått till ända, är perioden i stället 450 dagar. Om det finns synnerliga skäl, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer efter ansökan förlänga ersättningsperioden enligt detta stycke, dock längst till utgången av år 1996.

I ersättningsperioden räknas in ersättningstid enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring.

Kontant arbetsmarknadsstöd utgår under längst 150 dagar (ersättningsperioden), om inte annat följer av andra stycket eller av 15 § sista stycket. Har stödtagaren uppnått 55 års ålder innan ersättningsperioden gått till ända, är perioden i stället 300 dagar. Sedan stödtagaren uppnått 60 års ålder, är ersättningsperioden 450 dagar.

I ersättningsperioden inräknas inte dagar, under vilka stödtagaren har anvisats verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med föreskrifter som har meddelats av regeringen.

Rätten till kontant arbetsmarknadsstöd upphör vid utgången av månaden före den under vilken den arbetslöse fyller 65 år eller när han dessförinnan börjar uppbära hel ålderspension, hel förtidspension eller helt sjukbidrag enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring.

15 §

Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden har gått till ända, har sökanden rätt till dagpenning under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om hon eller han då inte uppfyller avgiftsvillkoret, karensvillkoret eller ett arbets-

Om arbetslöshet upphör innan ersättningsperioden gått till ända, har stödtagaren rätt till kontant arbetsmarknadsstöd under återstående antal dagar av perioden vid ny arbetslöshet, även om han då inte uppfyller arbets- och karensvillkoren. Vad som nu sagts gäller

villkor. Vad som nu har sagts gäller dock inte om en sammanhängande tid av 12 månader, i vilken inte räknas in tid som avses i 13 §, har förflutit sedan hon eller han senast fick ersättning.

Har ersättningsperioden gått till ända men har sökanden under perioden på nytt uppfyllt avgiftsvillkoret och något av arbetsvillkoren lämnas, med de begränsningar som enligt 11 § gäller när det är fråga om det särskilda arbetsvillkoret, dagpenning under ytterligare en ersättningsperiod. Då skall dock karensvillkoret på nytt uppfyllas.

Den nya ersättningsperioden räknas från inträdet av den arbetslöshet då sökanden uppfyllde det arbetsvillkor som ligger till grund för den nya perioden.

dock inte om en sammanhängande tid av 12 månader, i vilken inte räknas in tid som avses i 8 §, har förflutit sedan hon eller han senast fick ersättning.

Har ersättningsperioden gått till ända men har stödtagaren inom en tid av tolv månader dessförinnan uppfyllt arbetsvillkoret, lämnas kontant arbetsmarknadsstöd under ytterligare en ersättningsperiod. Då skall dock karensvillkoret på nytt uppfyllas. Den nya ersättningsperioden räknas från inträdet av den arbetslöshet, då stödtagaren senast uppfyllde arbetsvillkoret.

För den som regelbundet utför deltidarbete under tid då hon eller han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer föreskriva om begränsningar i ersättningsrätten och om karenstid utöver vad som följer av denna lag.

Det kontanta arbetsmarknadsstödet

18 §

Dagpenning lämnas högst med det belopp som regeringen fastställer och lägst med det belopp som motsvarar grundbeloppet, om inte annat följer av bestämmelserna om pensionsavdrag.

Kontant arbetsmarknadsstöd lämnas med det belopp som regeringen fastställer om inte annat följer av denna lag.

Till den som söker deltidarbete eller i annat fall är arbetslös under del av vecka utgår arbetsmarknadsstöd med det antal ersättningsdagar per vecka som följer av en av regeringen fastställd omräkningstabell.

För en sökande som regelbundet utför deltidsarbete under veckor då hon eller han i övrigt är arbetslös får, om det finns särskilda skäl, regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreskriva om begränsningar i ersättningsrätten utöver vad som följer av denna lag.

Uppbär en stötagare änke- eller änklingspension eller annan ålderspension än enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring eller mindre än hel förmån av förtidspension, sjukbidrag eller ålderspension enligt nämnda lag eller delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, nedsätts det kontanta arbetsmarknadsstödet med pensionsbeloppet. En sådan nedsättning skall inte göras med hänsyn till omställningspension eller särskild efterlevandepension enligt lagen om allmän försäkring.

Uppbär stötagare livränta från försäkringsinrättning på grund av yrkesskada eller olycksfall, nedsättes stödet enligt grunderna i första stycket.

Ersättning understigande tio kronor för dag utbetalas inte. Brutet krontal utjämnas till närmast högre krontal.

Begränsning vid säsongsarbetslöshet

25 §

Överstiger sökandens arbetsutbud per vecka den veckotid, under vilken hon eller han normalt har utfört arbete närmast före arbetslösheten, räknas inte överskjutande tid med när ersättningen fastställs. Från vad som nu har sagts får dock göras undantag, om sökanden har särskilda skäl för att utvidga arbetsutbudet.

I fråga om arbetstagare som huvudsakligen är sysselsatta i yrke, inom vilket arbetslöshet årligen regelbundet förekommer, får Arbetsmarknadsstyrelsen, om särskilda skäl föreligger, begränsa rätten till kontant arbetsmarknadsstöd.

26 §

Stödtagare skall avstängas från rätt till ersättning under tid som anges i 27 §, om han

- 1. lämnat sitt arbete frivilligt utan giltig anledning,*
- 2. skilts från arbete på grund av otillbörligt uppförande,*
- 3. avvisat erbjudet lämpligt arbete, eller*
- 4. utan att uttryckligen ha avvisat sådant arbete ändå genom sitt uppträdande uppenbarligen vållat, att anställning ej kommit till stånd.*

27 §

Om särskilda skäl finns får beslutas att en sökande som under en kalendervecka i fyra dagar utför arbete i sådan utsträckning att dagpenning inte har kunnat lämnas för någon av dagarna, inte heller skall ha rätt till dagpenning för den femte dagen samt att dagpenning inte får lämnas för dag för vilken sökanden kan anses gottgjord genom semesterersättning.

Är det sannolikt att arbete som avses i 26 § skulle ha varat högst fem dagar eller mer än fem men högst tio dagar eller mer än tio dagar, utgör avstängningstiden fem, tio respektive 20 ersättningsdagar. I avstängningstiden inräknas endast dagar för vilka karenstid skulle ha tillgodoräknats eller kontant arbetsmarknadsstöd skulle ha lämnats, om avstängningen inte hade skett, eller dagar under vilka stödtagaren har utfört förvärvsarbete. Den totala avstängningstiden får dock inte överstiga 14, 28 respektive 56 kalenderdagar.

Inträffar under avstängningstiden förhållande som avses i 26 §, beräknas ny avstängningstid i enlighet med bestämmelserna i första stycket, om inte den nya avstängningstiden ryms inom den löpande avstängningstiden.

Är det uppenbart att stödtagaren ej vill antaga lämpligt arbete, såsom då stödtagaren vid upprepa-

de tillfällen antingen har avvisat erbjudet sådant arbete eller lämnat sitt arbete frivilligt utan giltig anledning, skall stödtagaren vara avstängd till dess han eller hon utfört förvärvsarbete under 20 dagar.

Avstängningstiden räknas från den dag då det förhållande som anges i 26 § inträffat.

Gemensamma bestämmelser för det kontanta arbetsmarknadsstödet

Begränsning vid säsongsarbetslöshet

28 §

Om det finns särskilda skäl för det får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer begränsa rätten till kontant arbetsmarknadsstöd för sådana arbetstagare som är sysselsatta i ett yrke inom vilket arbetslöshet årligen regelbundet förekommer.

Bestämmelserna i 26 § 1–3 om arbete får, om det är skäligt, tillämpas i fråga om arbetsmarknadsutbildning och yrkesinriktad rehabilitering. Bestämmelserna i 27 § skall därvid gälla i tillämpliga delar.

Avstängning från rätten till kontant arbetsmarknadsstöd

29 §

En sökande skall stängas av från rätten till ersättning under tid som anges i 30 §, om hon eller han

- 1. lämnat sitt arbete frivilligt utan giltig anledning,*
- 2. skilts från arbetet på grund av otillbörligt uppförande,*
- 3. avvisat ett erbjudet lämpligt arbete, eller*

Med beslut om avstängning enligt 26–28 §§ jämställes beslut om avstängning från rätt till ersättning enligt 29, 30, 31 och 34 §§ lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring.

4. utan att uttryckligen ha avvisat ett sådant arbete ändå genom sitt uppträdande uppenbarligen har vållat att anställning inte har kommit till stånd.

Ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd m.m.

30 §

Är det sannolikt att arbete som avses i 29 § skulle ha varit högst 5 dagar eller mer än 5 men högst 10 dagar eller mer än 10 dagar, utgör avstängningstiden 5, 10 respektive 20 ersättningsdagar. I avstängningstiden räknas in endast dagar för vilka karenstid skulle ha tillgodoräknats eller kontant arbetsmarknadsstöd skulle ha lämnats, om avstängningen inte hade skett, eller dagar under vilka sökanden har utfört förvärvsarbete. Den totala avstängningstiden får dock inte överstiga 14, 28 respektive 56 kalenderdagar.

Inträffar under avstängningstiden förhållande som avses i 29 §, beräknas ny avstängningstid i enlighet med bestämmelserna i första stycket, om inte den nya avstängningstiden ryms inom den löpande avstängningstiden.

Ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd görs skriftligen hos länsarbetsnämnd som regeringen bestämmer. Vid ansökningen skall fogas intyg av arbetsgivaren om sökandens arbetsförhållanden samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av hans rätt till stöd. Kan sådant intyg endast med stora svårigheter införskaffas, får arbetsförhållandena och övriga uppgifter styrkas på annat sätt.

Arbetsgivare skall på begäran utfärda intyg som avses i första stycket enligt formulär som fastställs av Arbetsmarknadsstyrelsen.

Är det uppenbart att en sökande inte vill anta ett lämpligt arbete, såsom då sökanden vid upprepade tillfällen antingen har avvisat erbjudet sådant arbete eller lämnat sitt arbete frivilligt utan giltig anledning, skall sökanden vara avstängd till dess hon eller han har utfört förvärvsarbete under 20 dagar.

Avstängningstiden räknas från den dag då det förhållande som anges i 29 § inträffade.

Utbetalning av kontant arbetsmarknadsstöd görs av den allmänna försäkringskassa i vilken sökanden är inskriven.

Överklagande av länsarbetsnämnds, allmän försäkringskassas, Arbetsmarknadsstyrelsens och domstols beslut m.m.

30 a §

Beslut av en länsarbetsnämnd i ärenden om stöd enligt denna lag skall omprövas av nämnden, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 30 b §.

Vid omprövning får beslut inte ändras till den enskildes nackdel.

30 b §

Även om begäran om omprövning inte har framställts, skall länsarbetsnämnden ändra beslutet i ett ärende om stöd enligt denna lag som har fattats av nämnden och inte har prövats av Arbetsmarknadsstyrelsen,

1. om beslutet på grund av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbiseende innehåller uppenbar oriktighet,

2. om beslutet har blivit oriktigt på grund av att det har fattats på

uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag,

3. om beslutet har blivit oriktigt på grund av uppenbart felaktig rättstillämpning eller annan liknande orsak.

Ändring behöver inte göras om oriktigheten är av ringa betydelse.

Ett beslut får inte ändras till den enskildes nackdel, om den beslutade förmånen har förfallit till betalning och inte heller i annat fall om det finns synnerliga skäl mot det.

Ändring enligt denna paragraf får inte ske sedan mer än två år förfuttit från den dag då beslutet meddelades. Ändring får dock ske även efter utgången av denna tid, om det först därefter har kommit fram att beslutet har fattats på uppenbart felaktigt eller ofullständigt underlag eller om det finns andra synnerliga skäl.

31 §

Bestämmelserna i 29 § 1–3 om arbete får, om det är skäligt, tillämpas i fråga om arbetsmarknadspolitiska åtgärder som får tillgodräknas för att uppfylla det särskilda arbetsvillkoret enligt 10 a §. Bestämmelserna i 30 § skall då gälla.

Beslut av länsarbetsnämnd enligt denna lag får överklagas hos Arbetsmarknadsstyrelsen. Nämndens beslut får dock inte överklagas innan nämnden har omprövat sitt beslut enligt 30 a §. Överklagas ett beslut innan det har omprövats skall överklagandet anses som en begäran om omprövning enligt den paragrafen.

I fråga om ärende som i första instans handläggs av allmän försäkringskassa har bestämmelserna i 20 kap. 10–13 §§ lagen (1962:381) om allmän försäkring om omprövning och ändring av försäkringskassas beslut samt överklagande av försäkringskassas och domstols beslut motsvarande tillämpning.

Ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd m.m.

En ansökan om kontant arbetsmarknadsstöd skall göras på blankett enligt fastställt formulär hos den länsarbetsnämnd som regeringen bestämmer.

Sökanden skall lämna uppgift om

1. medlemskapet i en arbetslöshetskassa och den tidpunkt då hon eller han senast fick ersättning från en sådan kassa, eller

2. begäran om medlemskap i en arbetslöshetskassa.

Till ansökan skall fogas ett intyg av arbetsgivaren om sökandens arbetsförhållanden samt de uppgifter i övrigt som behövs för bedömning av hennes eller hans rätt till ersättning. Om ett sådant intyg endast med stora svårigheter kan skaffas, får arbetsförhållandena och övriga uppgifter styrkas på något annat sätt. En arbetsgivare skall på begäran utfärda intyg som nu har sagts enligt fastställt formulär.

Sökanden skall på heder och samvete intyga att uppgifter som avses i andra stycket är riktiga.

Kontant arbetsmarknadsstöd betalas ut av den allmänna försäkringskassa där sökanden är inskriven.

Arbetsmarknadsstyrelsens beslut angående rätt till ersättning överklagas hos länsrätt, om inte annat följer av lagen (1969:93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Vid prövning av överklagande av länsrättens beslut i mål som avses i första stycket skall nämndemän ingå i kammarrätten, om nämndemän deltagit i länsrätten.

Kammarrättens beslut i mål som avses i denna paragraf överklagas hos Försäkringsöverdomstolen.

Arbetsmarknadsstyrelsens och Riksförsäkringsverkets beslut enligt denna lag i annat fall än som avses i första stycket överklagas hos regeringen.

33 §

Beslut av en länsarbetsnämnd i ärenden om stöd enligt denna lag skall omprövas av nämnden, om det begärs av en enskild som beslutet angår och beslutet inte har meddelats med stöd av 33 a §.

Vid omprövning får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

Skrivelsen med överklagandet skall inges till den myndighet eller det organ som har meddelat beslutet. Den omständigheten att överklagandet ingivits eller insänts direkt till den myndighet som har att pröva överklagandet utgör dock inte hinder mot att ta upp överklagandet till prövning, om överklagandet har kommit in i rätt tid.

Vad som sägs i denna paragraf om överklagande skall i tillämpliga delar gälla en begäran om omprövning enligt 30 a §. Begäran om omprövning av ett beslut skall ske inom samma tid som ett överklagande av beslutet.

Länsarbetsnämnds, allmän försäkringskassas, Arbetsmarknadsstyrelsens, Riksförsäkringsverkets och domstols beslut skall gälla omedelbart, om inte annat anges i beslutet eller bestäms av myndighet som har att pröva beslutet.

34 §

Kontant arbetsmarknadsstöd får dras in eller sättas ned med ett skäligt belopp om sökanden medvetet eller av grov vårdslöshet lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter om förhållanden som är av betydelse för rätten till stöd.

Har regeringen träffat överenskommelse med annan stat om andra villkor för rätt att erhålla ersättning än som föreskrives i denna lag, skall dessa villkor tillämpas.

Beslut enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring om fränkännande av rätt till ersättning under viss tid gäller som ett beslut om att dra in ersättning enligt denna lag.

Ett beslut om uteslutning ur arbetslöshetskassan enligt 48 § 2 den lagen, skall vid tillämpning av denna lag anses innebära att den försäkrade har fränkänts rätt till ersättning under ett år.

35 §

Lagen (1969:93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt skall tillämpas på ersättning enligt denna lag.

Kontant arbetsmarknadsstöd får indragas eller skäligen nedsättas, om stödtagaren medvetet eller av grov vårdslöshet lämnar oriktig eller vilseledande uppgift angående förhållande som är av betydelse för rätten till stöd.

37 §

Vid minskning av vissa ersättningar med utgiven ersättning enligt denna lag gäller föreskrifterna i 17 kap. 1 § lagen (1962: 381) om allmän försäkring och 6 kap. 7 § andra stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

Lagen (1969:93) om begränsning av samhällsstöd vid arbetskonflikt äger tillämpning på ersättning enligt denna lag.

38 §

Beträffande minskning av vissa ersättningar med utgiven ersättning enligt denna lag gäller föreskrifterna i 17 kap. 1 § lagen (1962:381) om allmän försäkring och 6 kap. 7 § andra stycket lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring.

De närmare föreskrifter som finns erforderliga för tillämpningen av denna lag, meddelas av regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, av Arbetsmarknadsstyrelsen och Riksförsäkringsverket.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.
 2. Den som före ikraftträdandet påbörjat en ersättningsperiod med dagpenning får fortsätta att uppbära denna ersättning även efter ikraftträdandet, dock längst till den 30 juni 1996.
 3. Punkten 2 gäller endast om stödtagaren inte uppfyller villkoren för rätt till ersättning enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring i dess lydelse från den 1 januari 1995.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1331) om arbetslivsutveckling

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1992:1331) om arbetslivsutveckling skall införas två nya paragrafer, 2 och 3 §§, av följande lydelse.

2 §

Den tid under vilken en arbetslös deltagit i verksamhet för arbetslivsutveckling i enlighet med länsarbetsnämndens anvisning jämföras med tid under vilken en arbetslös enligt 6 § lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring eller 6 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall ha utfört förvärvsarbete. Vid bestämmande av ramtid enligt samma bestämmelser räknas inte tid då den arbetslöse varit hindrad att arbeta på grund av deltagandet, i den mån tiden inte jämföras enligt vad som nyss sagts.

3 §

Vad som föreskrivs om arbetsmarknadsutbildning i 31 § lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och i 28 § lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd skall gälla också i fråga om verksamhet som avses i 1 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.4 Förslag till lag om upphävande av lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Härigenom föreskrivs att lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmån vid arbetslöshet skall upphöra att gälla vid utgången av år 1994.

2.5 Förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom föreskrivs att 50 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

50 §¹

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och *enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning.* Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och kommunalt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

Härigenom föreskrivs att 9 § lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §²

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet samt statligt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Den taxerade förvärvsinkomsten minskas med på beskattningsåret belöpande avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och statligt grundavdrag i nu nämnd ordning. Det som därefter återstår utgör beskattningsbar förvärvsinkomst.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

¹Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:770.

²Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

2.7 Förslag till lag om ändring i uppbördslagen (1953:272)

Härigenom föreskrivs att 1 §, 4 § 1 mom., 12 §, 27 § 2 mom. och 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272)¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*1 §²

Med skatt avses i denna lag, om inte annat anges:

1. kommunal inkomstskatt, 2. statlig inkomstskatt, 3. statlig förmögenhetsskatt, 4. statlig fastighetsskatt, 5. skogsvårdsavgift, 6. egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, 7. avkastningsskatt i fall som avses i 2 § första stycket 1-5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, 8. särskild löneskatt enligt lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, 9. skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) samt förseningsavgift enligt fastighetstaxeringslagen (1979:1152), 10. mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), 11. annuitet på avdikningslån, 12. avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter, 13. avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet, 14. skatt enligt lagen (1993:1537) om expansionsmedel.	13. skatt enligt lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Att vad som sägs i denna lag om egenavgifter enligt lagen om socialavgifter även tillämpas i fråga om skatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster följer av 3 § sistnämnda lag.

¹Lagen omtryckt 1991:97.

Senaste lydelse av lagens rubrik 1974:771.

²Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

*1 mom.*³ För inkomst av arbete som hänför sig till bestämd tidsperiod och uppbärs vid regelbundet återkommande tillfällen och arbete som är avsett att pågå kortare tid än en vecka skall preliminär A-skatt utgå med belopp, som anges i skattetabletter, om inte annat framgår av 7 eller 7 a § eller av skattemyndighets beslut. Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer för varje inkomstår sådana tabeller.

Tabellerna skall, om inte annat sägs i 2 mom., ange den preliminära skatten på olika inkomstbelopp, beräknade för en månad eller den kortare tid som anges i tabellerna och grundas på följande förutsättningar, nämligen

att inkomsten är oförändrad under inkomståret,

att den skattskyldige endast kommer att taxeras för den inkomst som anges i tabellen,

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt *samt* avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter *och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet,*

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter *och avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* samt grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser allmänna egenavgifter *och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.*

att den skattskyldige inte skall betala annan skatt eller avgift som avses i denna lag än statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt *och* avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,

att den skattskyldige vid taxering för inkomsten inte erhåller annat avdrag än avdrag för avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och grundavdrag.

Av tabellerna skall framgå hur stor del av avdragsbeloppet som avser allmänna egenavgifter.

12 §⁴

För den som inte skall betala avgifter enligt lagen (1994:000) om

För den som inte skall betala avgifter enligt lagen (1994:000) om

³Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

⁴Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

allmänna egenavgifter och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

allmänna egenavgifter skall preliminär A-skatt i fall som avses i 4 § 1 mom. och 40 § utgå enligt de grunder som där anges med beaktande av att skyldighet att betala sådana avgifter och rätt till avdrag för avgifterna inte föreligger.

I fråga om folkpension och annan ersättning som utbetalas tillsammans med sådan pension får den utbetalande myndigheten eller inrättningen vid beräkning av preliminär A-skatt med frångående av bestämmelserna i 4 och 40 §§ ta hänsyn till att den skattskyldige kan vara berättigad till särskilt grundavdrag, om därmed bättre överensstämmelse kan uppnås mellan preliminär och slutlig skatt. Skattemyndighets beslut med stöd av 3 § 2 mom. om preliminär skatt för den skattskyldige får dock inte frångås.

27 §

2 mom.⁵ Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig gottskrivas:

1. debiterad preliminär F-skatt och debiterad särskild A-skatt;
2. sådan preliminär A-skatt, som den skattskyldiges arbetsgivare ålagt att betala enligt 75 §;
3. annan än under 1 och 2 avsedd preliminär skatt, som har betalats av den skattskyldige i den mån skatten inte har använts för betalning av innehållen preliminär skatt enligt bestämmelserna i 52 a § första stycket;
4. överskjutande ingående mervärdesskatt i den mån skatten inte betalats ut enligt 45 § 2 mom. andra stycket;
5. skatt som överförs från stat med vilken Sverige ingått överenskomst om uppbörd och överföring av skatt; samt
6. ett belopp motsvarande 28 procent av en minskning av expensionsmedel enligt lagen (1993:1537) om expensionsmedel.

Vid debitering av slutlig skatt skall skattskyldig också gottskrivas särskild inkomstskatt som betalats enligt lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta samt enligt lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl. för tid under beskattningsåret då den skattskyldige varit bosatt i Sverige eller stadigvarande vistats här.

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall sådana allmänna egenavgifter och

Vid gottskrivning av preliminär A-skatt som innehållits av den skattskyldiges arbetsgivare skall sådana allmänna egenavgifter som

⁵Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivs som sådana avgifter.

arbetsgivaren redovisat i kontrolluppgift i första hand gottskrivs som sådana avgifter.

43 §⁶

1 mom. Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser allmänna egenavgifter *och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet*. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget samt de allmänna egenavgifterna *och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* har angivits. I fråga om folkpension och tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp samt de allmänna egenavgifterna *och den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet*

1 mom. Den som betalar ut ersättning för arbete skall vid varje utbetalningstillfälle genom särskilt kvitto eller på annat lämpligt sätt lämna mottagaren uppgift om det belopp, som genom skatteavdrag har innehållits på ersättningen samt, om avdrag gjorts enligt 4 § 1 mom., hur stor del av det innehållna beloppet som avser allmänna egenavgifter. Skyldighet att lämna sådan uppgift föreligger dock inte, om ersättningen kvitteras på avlöningslista, där skatteavdraget och de allmänna egenavgifterna har angivits. I fråga om folkpension och tilläggspension enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, delpension enligt lagen (1979:84) om delpensionsförsäkring, livränta enligt lagen (1954:243) om yrkesskadeförsäkring, lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring, lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd eller lagen (1977:267) om krigsskadeersättning till sjömän eller annan jämförbar ersättning enligt äldre lagstiftning behöver uppgift om skatteavdragets belopp och de allmänna egenavgifterna dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av

⁶Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

dock inte lämnas om avdraget är lika stort som vid det närmast föregående utbetalningstillfället. Detsamma gäller vid utbetalning av annan sådan pension eller livränta som avses i 3 § 2 mom. andra stycket om utbetalningen görs av den som har rätt att betala ut sådan ersättning som anges i föregående mening eller av försäkringsföretag eller understödsförening.

Har skatteavdrag för kvarstående skatt inte kunnat göras med så stort belopp, som motsvarar den kvarstående skatten, skall arbetsgivaren vid det utbetalningstillfälle, som närmast föregår uppbörds månaden april, underrätta arbetstagaren om storleken av felande belopp.

Efter den 18 i uppbörds månaden april eller, om arbetstagare tidigare har avslutat sitt arbete, vid arbetets slut skall arbetsgivaren återlämna skattsedeln på slutlig skatt till arbetstagaren. Har arbetstagaren avslutat sitt arbete under tid då avdrag för kvarstående skatt skall göras, skall arbetsgivaren lämna arbetstagaren skriftlig uppgift om summan av gjorda skatteavdrag för sådan skatt och den tid som avdragen avser. Sådan uppgift, som skall vara undertecknad eller signerad av arbetsgivaren eller någon hos honom anställd, skall också omfatta arbetsgivarens namn och adress.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer formulär till blanketter för uppgifter enligt detta moment. Blanketterna skall kostnadsfritt tillhandahållas arbetsgivare.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången i fråga om preliminär skatt för 1995 och slutlig skatt på grund av 1996 års taxering.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 4 § lagen (1990:325) om självdeklaration och kontrolluppgifter skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.
4 §¹

Kontrolluppgifter om lön, arvode, andra ersättningar eller förmåner som utgör skattepliktig intäkt av tjänst skall lämnas av den som betalat ut beloppet eller gett ut förmånen.

Kontrolluppgifter skall lämnas för den som av den uppgiftsskyldige har fått skattepliktigt belopp eller skattepliktig förmån.

Uppgiftsskyldighet enligt första och andra styckena föreligger även i fråga om ersättning eller förmån som mottagaren får för arbete och som för honom utgör intäkt av näringsverksamhet om inte mottagaren antingen har enbart en F-skattesedel eller både en F-skattesedel och en A-skattesedel och skriftligen åberopat F-skattesedeln samt för sådan ersättning från arbetsgivare som enligt 3 § 3 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt beskattas som inkomst av kapital.

Uppgiftsskyldighet föreligger inte i fråga om ersättning eller förmån som enligt 2 kap. 24 § skall redovisas i självdeklaration.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter och allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6-12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

Kontrolluppgift skall ta upp utgiven ersättning eller förmån samt avdragen preliminär skatt. Av kontrolluppgiften skall framgå hur stor del av skatteavdraget som avser allmänna egenavgifter som den uppgiftsskyldige redovisat enligt bestämmelserna i 43 § 1 mom. uppbördslagen (1953:272). I 6-12 §§ lämnas närmare föreskrifter om vad som skall iakttas när kontrolluppgift lämnas.

¹Lydelse enligt 1994/95:41.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 och 2 §§ samt 5 kap. 1 § taxeringslagen (1990:324) skall ha följande lydelse.

1 kap.
1 §¹

Denna lag gäller vid fastställelse av underlaget för att ta ut skatt eller avgift (taxering) enligt

1. kommunalskattelagen (1928:370),
2. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt,
3. lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt,
4. lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt,
5. *lagen (1946:324) om skogs-
vårdsavgift,*
5. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1-5 nämnda lag,
6. lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel i fall som avses i 2 § första stycket 1-5 nämnda lag,
6. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
7. lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader,
7. lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,
8. lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter,
8. lagen (1993:1537) om expansionsmedel.
9. *lagen (1993:1441) om allmän
avgift för finansiering av kontant-
förmåner vid arbetslöshet,*
10. lagen (1993:1537) om expansionsmedel.

Lagen gäller även vid handläggning av ärenden om särskilda avgifter (skattetillägg och förseningsavgift) om inte annat följer av 5 kap.

Lagen innehåller bestämmelser som skall gälla vid handläggning av mål om taxering och särskilda avgifter i allmän förvaltningsdomstol.

Att bestämmelserna i denna lag gäller även i fråga om förfarandet för fastställelse av mervärdesskatt i vissa fall framgår av 14 kap. 28 § mervärdesskattelagen (1994:200).

¹Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

2 §²

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Vad som sägs i denna lag om skatt och skattskyldig gäller även avgift och avgiftsskyldig enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.

5 kap.

1 §³

Har en skattskyldig i självdeklaration eller annat skriftligt meddelande, som han under förfarandet avgett till ledning för taxeringen, lämnat uppgift som befinns oriktig, skall en särskild avgift (*skattetillägg*) påföras honom. Detsamma gäller om den skattskyldige har lämnat en sådan uppgift i mål om taxering och uppgiften inte har godtagits efter prövning i sak.

Skattetillägg enligt första stycket tas ut med tjugo procent av den mervärdesskatt och med fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1-4, 6, 7 och 10 som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, någon annan person som samtaxeras med honom, eller, vad gäller mervärdesskatt, felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom. Skulle den oriktiga uppgiften, om den hade godtagits, ha medfört sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägg i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av

Skattetillägg enligt första stycket tas ut med tjugo procent av den mervärdesskatt och med fyrtio procent av sådan skatt som avses i 1 kap. 1 § första stycket 1-6 och 8 som, om den oriktiga uppgiften hade godtagits, inte skulle ha påförts den skattskyldige eller hans make eller, i fråga om förmögenhetsskatt, någon annan person som samtaxeras med honom, eller, vad gäller mervärdesskatt, felaktigt skulle ha tillgodoräknats honom. Skulle den oriktiga uppgiften, om den hade godtagits, ha medfört sådant underskott i förvärvskälla i inkomstslaget näringsverksamhet eller tjänst som inte utnyttjas taxeringsåret, skall skattetillägg i stället beräknas på ett underlag som utgör en fjärdedel av den minskning av

²Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

³Senaste lydelse 1993:1562.

underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften medfört. underskottet som rättelsen av den oriktiga uppgiften medfört.

Avgiftsberäkning enligt andra stycket sker efter tjugo procent eller, vad gäller mervärdesskatt, tio procent av underlaget när

1. den oriktiga uppgiften har rättats eller hade kunnat rättas med ledning av kontrollmaterial som normalt är tillgängligt för skattemyndigheten och som varit tillgängligt för myndigheten före utgången av november taxeringsåret,

2. den oriktiga uppgiften avser periodisering eller därmed jämförbar fråga.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995 och tillämpas första gången vid 1996 års taxering.

2.10 Förslag till lag om ändring i skattebrottslagen (1971:69)

Härigenom föreskrivs att 1 § skattebrottslagen (1971:69) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag gäller i fråga om skatt eller avgift enligt

1. lagen (1908:128) om bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, lagen (1927:321) om skatt vid utskiftning av aktiebolags tillgångar, kommunalskattelagen (1928:370), lagen (1933:395) om ersättningsskatt, lagen (1941:416) om arvsskatt och gåvoskatt, lagen (1946:324) om skogsvårdsavgift, lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, lagen (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt, lagen (1958:295) om sjömansskatt, lagen (1983:219) om tillfällig vinstskatt, lagen (1983:1086) om vinstdelningsskatt, lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt, lagen (1986:1225) om tillfällig förmögenhetsskatt för livförsäkringsbolag, understödsföreningar och pensionsstiftelser, lagen (1989:346) om särskild vinstskatt, lagen (1989:471) om investeringsskatt för vissa byggnadsarbeten, lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, lagen (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta, lagen (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister m.fl., lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, lagen (1993:1537) om expansionsmedel,

2. lagen (1928:376) om skatt på lotterivinster, lagen (1941:251) om särskild varuskatt, lagen (1957:262) om allmän energiskatt, lagen (1961:372) om bensinskatt, lagen (1961:394) om tobaksskatt, stämpel-skattelagen (1964:308), lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, lagen (1972:820) om skatt på spel, lagen (1973:37) om avgift på vissa dryckesförpackningar, vägtrafikskattelagen (1973:601), lagen (1973:1216) om särskild skatt för oljeprodukter och kol, bilskrotning-lagen (1975:343), lagen (1976:338) om vägtrafikskatt på vissa fordon, som icke är registrerade i riket, lagen (1977:306) om dryckesskatt, lagen (1978:69) om försäljningsskatt på motorfordon, lagen (1978:144) om skatt på vissa resor, lagen (1982:691) om skatt på vissa kassetband, lagen (1982:1200) om skatt på videobandspelare, lagen (1982:1201) om skatt på viss elektrisk kraft, lagen (1983:1053) om skatt på omsättning av vissa värdepapper, lagen (1983:1104) om särskild skatt för elektrisk kraft från kärnkraftverk, lagen (1984:351) om totalisatorskatt, lagen

¹Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

(1984:355) om skatt på vissa dryckesförpackningar, lagen (1984:404) om stämpelskatt vid inskrivningsmyndigheter, lagen (1984:405) om stämpelskatt på aktier, lagen (1984:409) om avgift på gödselmedel, lagen (1984:410) om avgift på bekämpningsmedel, lagen (1984:852) om lagerskatt på viss bensin, fordonsskattelagen (1988:327), lagen (1988:328) om fordonsskatt på utländska fordon, lagen (1988:1567) om miljöskatt på inrikes flygtrafik, lagen (1990:582) om koldioxidskatt, lagen (1990:587) om svavelskatt, lagen (1990:613) om miljöavgift på utsläpp av kväveoxider vid energiproduktion, lagen (1990:662) om skatt på vissa premiebetalningar, lagen (1990:1087) om lagerskatt på vissa oljeprodukter, lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m., lagen (1991:1482) om lotteriskatt, lagen (1991:1483) om skatt på vinstsparande m.m., lagen (1992:1479) om lagerskatt på viss bensin, lagen (1992:1438) om dieseloljeskatt och användning av vissa oljeprodukter, lagen (1992:1439) om lagerskatt på dieselolja, mervärdeskattelagen (1994:200),

3. lagen (1981:691) om socialavgifter, lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter och lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

3. lagen (1981:691) om socialavgifter och lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter.

Lagen gäller även preliminär skatt, kvarstående skatt och tillkommande skatt som avses i uppbördslagen (1953:272).

Lagen tillämpas inte om skatten eller avgiften fastställs eller uppbärs i den ordning som gäller för tull och inte heller beträffande dröjsmålsavgift, skattetillägg eller liknande avgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 1 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1993:1441) allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

Härigenom föreskrivs att 10 § lagen (1993:1536) om räntefördelning vid beskattning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter, *avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet* samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Statlig inkomstskatt, statlig förmögenhetsskatt, kommunal inkomstskatt, egenavgifter enligt lagen (1981:691) om socialavgifter, särskild löneskatt enligt 2 § lagen (1990:659) om särskild löneskatt på vissa förvärvsinkomster, avkastningsskatt enligt 2 § 5 lagen (1990:661) om avkastningsskatt på pensionsmedel, särskild löneskatt enligt 3 § lagen (1991:687) om särskild löneskatt på pensionskostnader, statlig fastighetsskatt, mervärdesskatt som redovisas i särskild självdeklaration enligt 14 kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), annuitet på avdikningslån, avgifter enligt lagen (1994:000) om allmänna egenavgifter samt skattetillägg och förseningsavgift enligt taxeringslagen (1990:324) räknas inte som tillgång eller skuld.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995. Den äldre lydelsen av 10 § gäller dock fortfarande i fråga om avgift enligt lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet.

¹Lydelse enligt prop. 1994/95:41.

3 Ärendet och dess beredning

Den 1 juli 1994 genomfördes ett antal ändringar i lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring och lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd. De grundade sig delvis på förslag som lades fram i betänkandet Ersättning vid arbetslöshet (SOU 1993:52).

Regeringen kommer i denna proposition, att i enlighet med vad som anförts i regeringsförklaringen, föreslå en återställning av ändringarna till vad som i huvudsak gällde före den 1 juli 1994.

Lagrådet

Förslaget till lag om upphävande av lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet jämte följdändringar är av den beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

4 En återgång till vad som gällde innan den 1 juli 1994

Regeringens förslag: Möjligheten att kvalificera sig för en ny ersättningsperiod enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring och lagen om kontant arbetsmarknadsstöd genom att delta i arbetsmarknadspolitiska åtgärder m.m. återställs till vad som gällde före den 1 juli 1994. Rätten till en inkomstrelaterad ersättning enligt lagen om kontant arbetsmarknadsstöd upphör.

Reglerna om medlemsvillkor och arbetsvillkor i lagen om arbetslöshetsförsäkringen återställs till vad som gällde före den 1 juli 1994. Avgiftsvillkoret för rätt till ersättning slopas. Lagen om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet upphävs.

En finansieringsavgift återinförs i lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1995.

Skälen för regeringens förslag:

Inledning

Arbetslöshetsersättningarna skall utgöra ett sammanhållet system. Det bör bestå av dels ett obligatoriskt grundskydd, dels en frivillig försäkring som ger en inkomstrelaterad ersättning.

På så sätt omfattas alla av ersättning vid arbetslöshet. Den som är medlem i en arbetslöshetskassa kan få en inkomstrelaterad ersättning om tidigare lön berättigar till ersättning utöver grundbeloppet.

Regeringen förespråkar att arbetslöshetsersättningen administreras på samma sätt som gällde före den 1 juli 1994.

Regeringen föreslår att de statliga arbetslöshetskassorna läggs ned i och med utgången av år 1994. KAS-regionerna, som administrerar grundbeloppet, ges i uppdrag att även administrera avvecklingen av ärendena från de statliga kassorna. Den avvecklingen skall vara helt avslutad den 30 juni 1996.

Med anledning av förslaget i avsnitt 5 om begränsning av ersättningsrätten vid fast deltidsarbete är det viktigt att detta kompletteras med en förtur till mertidsarbete vid nyanställning hos arbetsgivaren. Regeringen avser att återkomma om detta.

Regeringen avser också att en tillsätta en utredning för översyn av arbetslöshetsförsäkringen och det kontanta arbetsmarknadsstödet med inriktning mot en sammanhållen arbetslöshetsförsäkring. I utredningens uppdrag bör också ingå en analys av uppdragstagarnas ställning samt frågor om studier och arbetslöshetsersättning. Utredningen i fråga om avstängningsregler m.m. inom arbetslöshetsförsäkringen (dir. 1994:84) bör överföras till denna nya utredning.

Tilläggsdirektivet (dir. 1994:71) till utredningen om arbetsmarknadspolitikens roll omfattning och avgränsning och uppdraget i fråga om konkurrensneutralitet m.m. i arbetslöshetsförsäkringen (dir. 1994:83) kommer att återkallas med anledning av att de statliga kassorna läggs ned och att begränsningen av antalet ersättningsperioder upphör.

Begränsningen av antalet ersättningsperioder upphör

Den 1 juli 1994 infördes en begränsning av antalet ersättningsperioder som kunde uppfyllas genom annat än förvärvsarbete. Då gjordes en skillnad mellan vanligt förvärvsarbete och med förvärvsarbete jämställd tid. Den första ersättningsperioden med en inkomstrelaterad ersättning kan nu endast uppfyllas med vanligt förvärvsarbete.

Regeringen anser att en sådan uppdelning i kvalificeringsgrunderna är olämplig. Den som blivit arbetslös och inte kan finna ett nytt arbete måste kunna erbjudas olika arbetsmarknadspolitiska åtgärder för att stärka hans eller hennes ställning på arbetsmarknaden. Det är angeläget att den arbetslöse genom arbetsmarknadsutbildning eller annat bygger på sina tidigare erfarenheter för att underlätta återgången till arbetslivet.

Om den arbetslöses ersättningsperiod går till ända trots sådana insatser bör han eller hon ha rätt till fortsatt ersättning i form av en ny ersättningsperiod under den tid då han eller hon aktivt söker arbete.

Begränsningen av antalet ersättningsperioder har skapat stor oro för ekonomin bland de arbetslösa. Detta har också skapat osäkerhet hos kommunerna där man befarat en kraftig ökning av socialbidragskostnaderna.

Regeringen föreslår därför att det fr.o.m. den 1 januari 1995, i likhet med vad som gällde före den 1 juli 1994, blir möjligt att uppfylla arbetsvillkoret med såväl arbete som med arbete jämställd tid. Detta skall gälla både vid den första ersättningsperioden och vid eventuellt följande ersättningsperioder.

Den inkomstrelaterade ersättningen enligt lagen om kontant arbetsmarknadsstöd upphör

Arbetslöshetsförsäkringen, som ger en inkomstrelaterad ersättning, har varit frivillig ända sedan den i sin nuvarande form startade år 1935. Anslutningen till försäkringen har sedan dess ökat kontinuerligt så att det nu endast är ett fåtal som står utanför försäkringen. Något behov av en statlig arbetslöshetsförsäkring finns enligt regeringens mening inte. Det är värt att notera att det nuvarande systemet med statliga arbetslöshetskassor inte i sig innebär att fler personer får arbetslöshetsersättning, snarare tvärtom. Regeringen föreslår att rätten till inkomstrelaterad ersättning enligt lagen om kontant arbetsmarknadsstöd slopas fr.o.m. den 1 januari 1995.

Medlemsvillkoret återinförs

Regeringen anser att en inkomstrelaterad ersättning baserad på tidigare inkomst bör skötas av arbetslöshetskassorna och att rätten till sådan ersättning skall bygga på medlemskap i sådan kassa. Denna administrativa ordning har visat sig vara effektiv både för samhället och för medlemmarna. Kassorna nyttjar modern teknik både vid prövning av ansökan om ersättning och vid utbetalning. Trots den stora ökningen av arbetslösheten har handläggningstiderna kunnat hållas på en rimlig nivå.

Arbetslöshetskassorna är öppna för dem som har en anställning respektive driver företag. Innan ersättning betalas ut vid arbetslöshet bör bl.a., i likhet med vad som gällde tidigare, krävas att sökanden har varit medlem i kassan under en viss tid. Fr.o.m. den 1 juli 1994 gäller i stället ett avgiftsvillkor. Regeringen återkommer strax till detta.

Regeringen anser att det finns goda skäl att återgå till det tidigare kravet på minst ett års medlemstid (för företagare två år) för att få ersättning från arbetslöshetskassan. Regeringen föreslår därför att detta villkor åter skall gälla fr.o.m. den 1 januari 1995.

Arbetsvillkoret i arbetslöshetsförsäkringen återställs

De krav som ställts på omfattningen av det arbete som kvalificerar för ersättning från en arbetslöshetskassa har varierat. De förändringar som trädde i kraft den 1 juli 1994 innebar i huvudsak en regel om 5 månaders arbete med minst 75 timmar per månad.

Regeringen föreslår nu en återgång till det tidigare, väl fungerande arbetsvillkoret (75 dagars arbete fördelade på minst fyra månader under en tolv månadersperiod) i arbetslöshetsförsäkringen fr.o.m. den 1 januari 1995.

Den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet upphör

Införandet av den allmänna avgiften hade två syften. För det första skulle den utgöra grunden för det avgiftsvillkor som ersatte medlemsvillkoret. I och med återställandet av reglerna i arbetslöshetsförsäkringen finns inte längre några skäl att av denna anledning behålla avgiften. För det andra skulle avgiften stärka finansieringen av arbetslöshetsförsäkringens kostnader. Regeringen anser att det är produktionen som främst skall bära kostnaderna för arbetslösheten. Hur finansieringen bör ske när den allmänna avgiften för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet upphör redovisas i avsnitt 7. Den allmänna avgiften bör således avskaffas fr.o.m. den 1 januari 1995.

Avgiftsvillkoret slopas

Införandet av en allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet var ett led i en obligatorisk försäkring där det förhållandet att allmän avgift erlagts skulle vara ett villkor för en inkomstrelaterad ersättning.

Regeringen anser att den inkomstrelaterade ersättningen skall administreras av arbetslöshetskassor med medlemskap som grund. Eftersom regeringen föreslår att den allmänna avgiften slopas bör också avgiftsvillkoret upphöra vid utgången av innevarande år.

En finansieringsavgift

Fram t.o.m. den 31 december 1993 betalade arbetslöshetskassorna en avgift till staten för finansiering av arbetslöshetsersättningen (finansieringsavgift). Regeringen föreslår att finansieringsavgiften återinförs fr.o.m. den 1 januari 1995.

5 Förändringar i förhållande till vad som gällde innan den 1 juli 1994

Regeringens förslag: En medlems normalarbetstid skall vara den tid som han eller hon har varit anställd för att arbeta per vecka under de senaste åtta kalendermånaderna inom en ramtid av tolv månader före arbetslösheten.

För den som har en tillsvidareanställning på deltid begränsas ersättningen till den aktuella ersättningsperioden.

Skälen för regeringens förslag:

Beräkningen av normalarbetstid i arbetslöshetsförsäkringen

En arbetslös kassamedlem bör kompenseras för en arbetstid och inkomst som varit normal för denne sett över en längre tid. Regeringen har bedömt det rimligt att denna tid bör rättas till de senaste åtta månaderna före det att medlemmen söker arbete hos arbetsförmedlingen. Detta främjar arbetslinjen.

Den som arbetat heltid eller deltid med en fastlagd veckoarbetstid under det senaste året före arbetslösheten bör liksom före den 1 juli 1994 få sin ersättning baserad på detta arbete.

Har arbetstiden däremot inte varit fastlagd på det sättet utan varierat under de senaste tolv månaderna bör dagpenningen och normalarbetstiden beräknas på verksamheten under de senaste åtta månaderna. Detta gäller såväl när arbete eller med arbete jämställd tid utförts samtliga månader under ramtiden, men i växlande omfattning, som då sådan verksamhet endast utförts vissa månader. I beräkningen kan således ingå månader av ramtiden då medlemmen inte utfört arbete eller motsvarande.

Om arbetstiden har varierat under de åtta månaderna bör det sammanlagda antalet timmar delas med 35 veckor vilket motsvarar åtta månader.

Förslaget innebär inte att normalarbetstiden sänks när sökanden beviljas en ny ersättningsperiod i anslutning till att den tidigare perioden har gått till ända.

Denna nya beräkningsgrund för normalarbetstiden bör gälla för den som beviljas ersättning från den 1 januari 1995.

En begränsning av ersättning vid sidan av deltidsarbete

Efterfrågan från företagen på deltidsarbetande har varit stor under många år. För försäkringen innebär det krav på anpassningar då heltidssökande erbjuds deltidsarbeten. Den som framöver erhåller fast deltidsarbete och gör anspråk på ersättning bör få ersättning vid sidan av deltidsarbete

under en begränsad tid. När det gäller dem som har accepterat ett varaktigt fast deltidsarbete innebär det system som gällde före den 1 juli 1994 att ersättning vid sidan av deltidsarbete kunde betalas ut i oändlig tid. Genom deltidsarbete byggdes ständigt nya arbetsvillkor upp och en rundgång uppstod.

Regeringen föreslår att den som har en tillsvidareanställning på deltid får ersättning baserad på tidigare arbete ersättningsperioden ut. Kvalificerar sig den sökande till en ny ersättningsperiod genom det fasta deltidsarbetet kommer detta att utgöra grunden för ersättningen i den nya perioden.

6 Övergångsregler

6.1 Kontant arbetsmarknadsstöd

Regeringens förslag: Den som före ikraftträdandet påbörjat en ersättningsperiod med dagpenning får fortsätta att uppbära denna även efter ikraftträdandet, dock längst till den 30 juni 1996. Dock gäller detta endast om stödtagaren inte uppfyller villkoren för rätt till ersättning enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring i dess lydelse fr.o.m. den 1 januari 1995.

Skälen för regeringens förslag: Rätten till en inkomstrelaterad ersättning (dagpenning) enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd föreslås upphöra. En arbetslös med en ersättningsperiod med dagpenning som börjat före den 1 januari 1995 bör dock få fortsätta att uppbära den ersättning han eller hon har beviljats. Sträcker sig ersättningsperioden längre än till den 30 juni 1996 utgör dock denna tidpunkt en yttersta gräns. Likaså skall gälla att den som under ersättningsperioden uppfyller villkoren för ersättning enligt reglerna i arbetslöshetsförsäkringslagen skall övergå till att få ut sin återstående del av perioden från arbetslöshetskassan.

6.2 Arbetslöshetsförsäkringen

Regeringens förslag: En försäkrad som påbörjat en ersättningsperiod före ikraftträdandet får uppbära ersättning under återstående dagar av ersättningsperioden även om medlems- och arbetsvillkoren inte uppfyllts. I ersättningsperioden räknas in ersättning med dagpenning enligt lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd. Bestämmelsen om en begränsning av rätten till ersättning vid sidan av ett fast deltidsarbete träder i kraft den 1 juli 1995.

Skälen till regeringens förslag: En medlem som beviljats arbetslöshetsersättning enligt lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring för tiden den 1 juli – den 31 december 1994 får fortsätta sin ersättningsperiod ut även om han eller hon ännu inte uppfyller medlemsvillkoret. Detsamma gäller om arbetsvillkoret inte uppfyllts under medlemstiden.

Regeln om normalarbetstidens beräkning för de som under en ersättningsperiod kvalificerat sig för ytterligare ersättning genom en inte tidsbegränsad deltidsanställning skall träda i kraft den 1 juli 1995.

7 Kostnader m.m.

Kostnaderna för arbetslösheten

Den höga arbetslösheten och de snabbt ökande kostnaderna för denna är en starkt bidragande orsak till urholkningen av statsfinanserna. I oktober 1994 var den öppna arbetslösheten 8,1 % av arbetskraften eller 346 000 personer. I konjunkturberoende arbetsmarknadsåtgärder fanns ca 200 000 personer. Till detta kommer ca 140 000 deltidsarbetslösa.

Merparten av de arbetslösa har rätt till ersättning från arbetslöshetsförsäkringen, som huvudsakligen finansieras från den s.k. arbetsmarknadsfonden. Fonden är egentligen bara ett konto hos Riksgäldskontoret. Till kontot är knuten en kredit om 100 miljarder kronor för innevarande budgetår.

Förutom ersättningen från arbetslöshetsförsäkringen betalas ur fonden kontant arbetsmarknadsstöd (KAS), permitteringslöneersättning (PLE), arbetslivsutveckling (ALU) samt utbildningsbidrag för kassamedlemmar som genomgår bl.a. arbetsmarknadsutbildning. Därtill kommer utbildningsvikariat som finansieras via reducerade inkomster till fonden.

Under budgetåret 1993/94 utbetalades via fonden 39,2 miljarder kronor i kontantstöd, varav 37 miljarder kronor avsåg arbetslöshetsförsäkring, 2,1 miljarder kronor KAS och 106 miljoner kronor PLE. Vidare utbetalades 5,4 miljarder kronor till deltagare i ALU och genom särskilt

Kostnader för förslagen

Införandet av en inkomstrelaterad ersättning i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd (statliga arbetslöshetskassor) fr.o.m. den 1 juli 1994 beräknades ge en kostnadsökning om drygt 3 miljarder kronor per år i och med att kretsen personer som blev berättigade till inkomstrelaterad ersättning ökade. Samtidigt skedde en begränsning av antalet ersättningsperioder och det blev en skärpning av arbetslöshetsförsäkringens arbetsvillkor. Dessa uppstramningar beräknades på längre sikt spara drygt 3 miljarder kronor. Sammantaget bedömdes dessa förändringar inte ge effekt på fondens utgifter. Kostnader och besparingar skulle ta ut varandra.

Regeringens förslag att slopa de statliga arbetslöshetskassorna, att ta bort de försämringar som gjordes för ersättningstagarna vad gäller arbetsvillkoret och återkvalificeringsreglerna och att skärpa reglerna för normalarbetstid och ersättning i samband med fast deltidsarbete, innebär för utbetalningarna ur fonden en besparing om 2,6 miljarder kronor.

Finansiering

Arbetsmarknadsfonden finansieras i dag dels av en arbetsmarknadsavgift om 2,12 % av lönekostnaderna, som arbetsgivarna betalar, dels av en allmän avgift, som den enskilde betalar. Den allmänna avgiften infördes den 1 januari 1994 och uppgår till 1 % för år 1994 och 2 % för år 1995. Den tas ut på inkomst av anställning resp. inkomst av annat förvärvsarbete enligt 11 kap. 2-3 §§ lagen (1982:381) om allmän försäkring och beräknas ge drygt 7 miljarder kronor i intäkter 1994 och 14 miljarder kronor under år 1995. I samband med införandet av den allmänna avgiften avskaffades den avgift arbetslöshetskassorna betalade till staten för delfinansiering av försäkringsersättningen (finansieringsavgiften). Det sistnämnda medförde ett inkomstbortfall om 1,2 miljarder kronor. Med denna finansiering räcker inte intäkterna till för att täcka fondens utgifter.

Budgetåret 1993/94 uppvisades ett underskott om 36,6 miljarder kronor. Vid samma tidpunkt var den rörliga krediten utnyttjad med 53,2 miljarder kronor. Med nuvarande finansiering och en fortsatt hög nivå på arbetslösheten beräknas det ackumulerade underskottet vid sekelskiftet vara ca 220 miljarder kronor. Räntekostnaderna kommer då att ta en stor del av fondens intäkter.

För budgetåren 1991/92 - 1993/94 fördelar sig intäkter och utgifter på följande sätt.

	Miljarder kronor		
	1991/92	1992/93	1993/94
<i>Arbetsmarknadsavgift</i>	13,4	13,1	11,5
<i>Finansieringsavgift</i>	0,9	1,2	0,7
<i>Allmän avgift</i>	-	-	3,5
Arbetslöshetsförsäkring m.m.	-17,1	-31,9	-42,4
KAS	-1,1	-1,6	-2,1
PLE	-0,2	-0,2	-0,1
Utbildningsbidrag	-7,0	-4,0	-5,0
Ränta	0,9	-0,3	-3,0
Driftunderskott	-10,2	-23,7	-36,6
Ack. över/underskott	7,0	-16,6	-53,2

Regeringen kommer i sin ekonomisk-politiska proposition (prop.1994/95:25) att redovisa insatser för att få ner arbetslösheten. Därmed minskas utgifterna för arbetslöshetsersättningarna. Trots detta räcker inte fondens intäkter till för att täcka utgifterna. En stärkt och långsiktig hållbar finansiering av arbetsmarknadsfonden måste därför komma till stånd.

Enligt vad som tidigare anförts i denna proposition, föreslås att den allmänna avgiften avskaffas. I stället skall produktionen i allt väsentligt bära kostnaderna för arbetslösheten. Intäkter motsvarande vad den allmänna avgiften hade givit under 1995 bör dock enligt regeringens mening tillföras arbetsmarknadsfonden.

Regeringen kommer i den ekonomisk-politiska propositionen (prop. 1994/95:25) att föreslå att den allmänna sjukförsäkringsavgiften den 1 januari 1995 höjs med två procentenheter, vilket motsvarar den borttagna allmänna avgiften för finansiering av kontantstöd vid arbetslöshet. Samtidigt föreslås sjukförsäkringsavgiften i form av arbetsgivaravgift bli reducerad så att sjukförsäkringens totala intäkter hålls oförändrade.

Därigenom skapas utrymme att inom ramen för ett oförändrat uttag av arbetsgivaravgifter höja arbetsmarknadsavgiften och på det sättet tillföra arbetsmarknadsfonden motsvarande belopp.

Samtidigt återinförs i enlighet med förslaget i denna proposition den tidigare finansieringsavgiften. Tillsammans med de utgiftsminskningar som blir följden av de satsningar som kommer att föreslås för att minska arbetslösheten och de föreslagna regeländringarna för arbetslöshetsförsäkringen, beräknas det ackumulerade underskottet ha pressats ned till ca 150 miljarder kronor vid sekelskiftet. Detta innebär, i jämförelse med den utveckling som skulle ha varit utan regeringens förslag, ett minskat upplåningsbehov i fonden om knappt 70 miljarder kronor.

8 Kommentar till lagförslagen

8.1 Förslag till lag om ändring av lagen (1973:370) om arbetslöshetsförsäkring

Ändringarna innebär i huvudsak att lagen återfår den lydelse den hade innan den 1 juli 1994. Skälen för detta finns angivet i den allmänna motiveringen.

15 §

Genom de förändringar som skedde per den 1 juli 1994 upphävdes dåvarande 16 §. Det som angavs i dåvarande 16 § beträffande tidsgränsen för rätt till återstående antal dagar av ersättningsperioden infördes istället i 15 §. Denna förändring bibehålls nu. Paragrafen får därför nu den utformning den hade innan den 1 juli 1994 med det tillägg som nu nämnts.

20 §

Första stycket innebär en återgång till det som gällde innan den 1 juli 1994.

Andra stycket andra meningen utgör ett förtydligande av vad som skall ligga till grund för normalarbetstidens beräkning. För den som inte haft en fastlagd veckoarbetstid under det senaste året skall normalarbetstiden utgöra ett genomsnitt av de senaste åtta månadernas arbetstid. Om arbetstiden har varierat under dessa åtta månader bör det sammanlagda antalet timmar delas med 35 veckor vilket motsvarar åtta månader.

Genom bestämmelsen i *andra stycket tredje meningen* förhindras att ersättning vid sidan av deltidarbete betalas ut i oändlig tid.

Övergångsbestämmelserna

Övergångsbestämmelserna innebär att de som påbörjat en ersättningsperiod under den tid reglerna från den 1 juli 1994 varit i kraft får fortsätta att uppbära ersättning perioden ut. Om perioden börjat med dagpenningersättning enligt lagen om kontant arbetsmarknadsstöd men stödtagaren efter årskiftet, i enlighet med de övergångsregler som finns i den föreslagna lagen om ändring av lagen om kontant arbetsmarknadsstöd, gått över till ersättning enligt denna lag, skall sådan tid inräknas i ersättningsperioden.

Regeln i 20 § andra stycket tredje meningen om normalarbetstidens beräkning för de som under en ersättningsperiod kvalificerat sig för ytterligare ersättning genom en inte tidsbegränsad deltidanställning skall, till skillnad från övriga lagändringar, träda i kraft den 1 juli 1995.

8.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1973:371) om kontant arbetsmarknadsstöd

Ändringarna innebär i huvudsak att lagen återfår den lydelse den hade innan den 1 juli 1994. Skälen för detta finns angivet i den allmänna motiveringen.

15 §

Beträffande denna paragraf hänvisas till vad som sagts under motsvarande paragraf i avsnitt 8.1.

Övergångsbestämmelserna

Liksom när det gäller ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringslagen skall den som påbörjat en ersättningsperiod med dagpenning efter den 1 juli 1994 ha rätt att fortsätta att uppbära ersättning, dock längst till den 30 juni 1996. Denna rätt är dock förenad med ett undantag. Om stötagaren uppfyller kraven för rätt till ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringslagen i dess lydelse från den 1 januari 1995 skall hon eller han i stället uppbära ersättning från arbetslöshetskassan under den del av ersättningsperioden som återstår.

8.3 Övriga lagförslag

Lagen (1993:1441) om allmän avgift för finansiering av kontantförmåner vid arbetslöshet föreslås upphöra att gälla vid utgången av år 1994. Med anledning härav föreslås konsekvensändringar i andra lagar.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 27 oktober 1994

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, och statsråden Sahlin, Hjelm-Wallén, Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham, Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Winberg, Uusmann, Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson

Föredragande: statsrådet Sundström

Regeringen beslutar proposition 1994/95:99 Förändringar i arbetslöshetsersättningen.